

De Overgangperiode

Een Overzicht Van De Bijbel

De Bijbel is als het script van een toneelstuk of een film. Het behandelt de geschiedenis van de mens op aarde. Wanneer een student het begin van de Bijbel leest, leest hij het begin der tijden. Zoals de student chronologisch door de Bijbel leest, leest hij over het algemeen het schrift van de geschiedenis door. Het boek Malachi sluit de canon van het Oude Testament af op 389 voor Christus. Het evangelie volgens Matthew begint het Nieuwe Testament rond 4 voor Christus tot 33 na Christus. Het boek Acts (*Handelingen*) behandelt de opstanding van Christus door de officiële blindheid van Israël. De apostel Paulus openbaart leerstellingen voor wedergeboren gelovigen (Romans 16:25-27; Ephesians 3:1-7). De brief Hebrews onthult leerstellingen voor de laatste dagen, die de Tijd van Jakobs Benauwdheid (Daniels 70e week) en het begin van het Millennium omvat. De laatste negen boeken van de Bijbel richten zich over het algemeen op de leerstellingen en gebeurtenissen tijdens de tijd van Jakobs benauwdheid (Jeremiah 30:7; Daniel 12:1-4; Hebrews 1:1-2; James 5:1-6).

Het thema van de Schriften is koningen en koninkrijken. De twee belangrijkste koninkrijken worden het koninkrijk van God en het koninkrijk van de hemel genoemd. Het koninkrijk van God komt 70 keer voor en het koninkrijk van de hemel komt 33 keer voor in de Bijbel. Deze twee koninkrijken hebben enkele overeenkomsten, maar het zijn twee afzonderlijke koninkrijken. Zoals God en de hemel niet hetzelfde zijn (Genesis 1:1), zo zijn het koninkrijk van God en het koninkrijk van de hemelen niet hetzelfde. God is een Geest (John 4:24) en de hemel is een plaats (John 14:2). Het koninkrijk van God verwijst meestal naar een geestelijk koninkrijk dat in de mens werkzaam is (Luke 17:20-21; Romans 14:17), maar af en toe wordt het geassocieerd met het koninkrijk op aarde (Millennium Koninkrijk; Luke 13:28-30; Luke 9:27; Galatians 5:21). Het koninkrijk van de hemel is een letterlijk, fysiek, aards

koninkrijk dat onder het gezag van velen is geplaatst. (Matthew 10:5-7) Het 'koninkrijk van de hemel' (*kingdom of heaven*) is niet in de Hemel, het is Jeruzalem, het millennium Koninkrijk.

Beide koninkrijken waren bij Adam aanwezig, maar het koninkrijk van God werd verloren verklaard als gevolg van de val. Het koninkrijk van God verschijnt pas als de straf voor de zonde is betaald op Golgotha, wat de wedergeboorte van de gelovige mogelijk maakt (Johannes 3:1-7). Het Oude Testament beschrijft de geschiedenis van het koninkrijk der hemelen, terwijl het Nieuwe Testament de geschiedenis van het koninkrijk van God beschrijft. In het Oude Testament gebod God de Joden letterlijk te strijden voor een aards koninkrijk (Deuteronomy 7:1-8; 1 Samuel 15:3), maar in het Nieuwe Testament is dit verboden (2 Corinthians 10:3-6). Het doodvonnis werd in het Oude Testament voor afvalligen bevolen (Deuteronomy 13), maar in het Nieuwe Testament wordt een geestelijk zwaard gebruikt om ketters te berispen (Titus 3:10-11).

De heerschappij over het koninkrijk van de Hemel werd overgedragen van Adam op Noah, op Abraham, op Isaac, op Jacob en op het volk Israël. Het werd officieel van Judah afgenomen onder de regering van Jeconiah (Jeremiah 22:24-30). De controle over aardse koninkrijken behoort toe aan Satan en hij geeft het aan de heidenen met de beperkingen die God over hem stelt (Daniel 4:34-37; 2 Corinthians 4:4). De eerste wereldwijde heerser was Nebuchadnezzar van Babylon (Ezekiel 26:7; Daniel 2:37). Deze periode wordt de tijd van de heidenen genoemd (Gentiles) (Luke 21:24; Romans 11:25; Revelation 11:2, 15) en beslaat de laatste 600 jaar van het Oude Testament tot het einde van de 'Tijd van Jakobs Benauwdheid' (Time of Jacobs Trouble). Alle bouwers van het aardse koninkrijk zijn bedrieglijk en gewelddadig als roofdieren (Daniel 7:17; Matthew 2:16-18; 11:12-14; Mark 10:42).

De grootste doctrine van de 1611 Authorized King James Bijbel is wanneer de belangrijkste Persoon van de Bijbel wordt gekroond tot Koning der koningen en Heer der heren, de Heer Jezus Christus (Luke 24:25-27; Revelation 19:11-16). De eerste vier boeken van het Nieuwe Testament richten zich op de aardse bediening van de Heer

Jezus Christus. Het Bijbelboek Matthew concentreerde zich op de 'Koning van de Joden' (Matthew 2:2). Mark concentreerde zich op de 'dienaar van de Heer' (Mark 10:45). Luke concentreerde zich op de 'menselijkheid van Jezus Christus' (Luke 19:10) en Johannes concentreerde zich op de 'Godheid van de Verlosser' van de mens (Johannes 20:30-31). Deze boeken vormen een overgang van het Oude Testament naar het Nieuwe Testament.

De drie belangrijkste overgangsboeken zijn Mattheüs, Handelingen en Hebreëën. Deze boeken zijn gevaarlijk om op te rusten wat betreft leerstellige kwesties. Het boek Mattheüs werkte onder de Mozaïsche wet tot de dood van Jezus Christus (Matthew 27:50; Hebrews 9:16-17). De Heer profeteerde dat beide koninkrijken voor handen waren, maar dit was afhankelijk van de aanvaarding van de Messias door het volk van Israël (Matthew 11:12-14; 17:10-13). Jezus de Messias werd verworpen en gekruisigd. Tijdens de kruisiging smeekte de Messias de Vader om vergeving voor de Joden. De HEER verhoorde dat gebed en gaf de Joden nog een kans om hun Messias te ontvangen in het boek Acts (Handelingen). Zoals het boek Deuteronomy verwijst naar een tweede toekenning van de Wet, zo verwijst het boek Handelingen naar de tweede gelegenheid voor de Joden om hun Messias te aanvaarden (Handelingen 2:36; 3:14; 4:10-12; 7:51-53). De Joden als geheel verwierpen de Messias opnieuw; daarom beschrijft het boek Handelingen de overgang van de Joden naar de Heidenen (Acts 28:25-28). Het boek Acts (Handelingen) vermeldt ook de overgangen van Israël naar de kerk, van Petrus naar Paulus en van Jeruzalem naar Antiochië.

De apostel Paulus schrijft de doctrines voor het Lichaam van Christus (Romans 11:13; 2 Corinthians 11:2), dat bestaat uit wedergeboren gelovigen in de Heer Jezus Christus. De primaire bediening van de Heer was Joods (Matthew 10:5-6; Romans 15:8), maar de primaire bediening van Paulus was aan de Heidenen (Romans 15:16). De geredde Heidenen vormen voornamelijk het Lichaam van Christus. Nadat God de wedergeboren gelovigen in Christus opwekt tijdens de Opname van de gemeente (1 Thessalonians 4:13-18), zal God beginnen met de profetie van de

Zeventig Weken van Daniël omdat er nog één resterende week is om te vervullen (Daniel 9:24- 27).

Het boek Hebrews vermeldt de leerstellingen voor de mensen tijdens de zeventigste week van Daniëls profetie. Dit wordt de laatste dagen genoemd omdat het de laatste dagen zijn van de heerschappij van de Duivel en de Heidenen over de koninkrijken van de wereld. Hebrews is een overgangsboek dat tegengesteld is aan het boek Acts. Alles valt terug onder het Mozaische-verbond, maar het is gewijzigd door de doctrines van Hebrews. De wijzigingen in de offers van de Wet zullen nodig zijn omdat de straf voor de zonde is betaald door het zondeloze bloed van het zondeloze Lam van God (John 1:29; Hebrews 9-10; 1 John 1:7; Revelation 12 :11).

Het boek Revelation openbaart het oordeel van God over de natie Israël voor hun zonde van het verwerpen en kruisigen van hun Messias (Matthew 27:25; John 1:9-11). De liefdevolle Messias wordt in het boek Revelation geopenbaard als de Rechter van het universum (Hebrews 12:23-29; James 5:9). De Heer Jezus Christus zal Nieuw Testamentische heiligen oordelen voor hun diensten bij de Rechterstoel van Christus in de Hemel (Romans 14:10-12; 1 Corinthians 3:12-15; 2 Corinthians 5:10-11; 2 Timothy 4 :1) en de natie Israël op aarde tijdens de Tijd van Jakobs Benauwdheid (Time of Jacobs Trouble). De Koning der koningen zal de koninkrijken van de wereld overwinnen en oordelen aan het einde van de Tijd van Jakobs Benauwdheid (Time of Jacobs Trouble) (Joel 2-3; Matthew 25:31-46; Revelation 11:15). De Heer Jezus zal tot Koning over de hele aarde worden gekroond en Hij zal 1000 jaar vanuit Jeruzalem over de aarde regeren (Isaiah 11:9; Jeremiah 23:5-6; Habakuk 2:14; Zechariah 9:9; Revelation 20:1-6).

Satan zal na de 1000 jaar nog een laatste poging doen om de koninkrijken van Christus te veroveren, maar hij zal falen en hij zal worden *ontslagen* van zijn slechte werken van bedrog (Revelation 12:9-10; 20:10). De hemelen en de aarde zullen worden vernietigd en het oordeel van de Grote Witte Troon zal plaatsvinden (2 Peter 3:10-13; Revelation 20:11-15). De standaard van dit oordeel zal de

zondeloze Zoon van God en de Heilige Schrift zijn (John 12:48; Romans 2:16). De Rechter zal het Boek naar de verlorenen werpen en hen veroordelen in het eeuwige eeuwige meer van vuur (Matthew 25:41; Revelation 20:15). De gelovigen van God zullen nog lang en gelukkig leven met de Heer van Glorie (the Lord of glory.) (1 Corinthians 2:8-9).

Er zijn 39 boeken, 929 hoofdstukken en 23.145 verzen in het Oude Testament en het Nieuwe Testament bevat 27 boeken, 260 hoofdstukken en 7.957 verzen. De volledige bewaring van de geïnspireerde woorden van God omvat in totaal 66 boeken, 1189 hoofdstukken en 31.102 verzen in de geliefde Authorized King James Bible. De ideale voorbereiding op de eeuwigheid is om deze eeuwige woorden van God te geloven en te gehoorzamen (2 Thessalonians 3:1; 2 Timothy 2:15; Revelation 22:18-19).

(Tekst vertaald uit 'The Common Man's Reference Bible')

Opmerking uit The Common Man's Reference Bible:

Aangezien het woord van God niet gebonden is, is eerlijk en oprecht gebruik van de tekst in dit werk toegestaan. Er wordt geen geldelijk voordeel voor gebruik toegestaan. Oneerlijk gebruik is verboden en onwettig.